

[Poul Hansen (Svendborg).]

fulde for frugtavlens trivsel og fremgang. Det kan f. eks. udmærket være et spørgsmål, om man i en valutafattig tid bør bruge altfor mange millioner i fremmed valuta til udenlandsk frugt, når landet har megen god frugt selv. Udviklingen af en industri til oparbejdning af den frugt, der ikke egner sig til salg i uforarbejdet stand, er et andet spørgsmål, som det også kunne være værd at se på. Det skal vi ikke behandle i dag, men jeg har fremført det, fordi jeg synes, det bør siges, at alt ikke alene står og falder med løsningen af det her omhandlede emne, som vi iøvrigt tilsiger vor saglige behandling af i det udvalgte, som vel sædvanemæssigt skal nedsættes.

Hans Conrad Koefoed: Det forslag, som vi behandler, er jo en genganger, og når det stadig bliver fremsat i den ene samling efter den anden samt får den behandlingsmåde, som det ærede medlem hr. Poul Hansen (Svendborg) lige har sagt lidt om, kan det ikke undgås, at disse stadige genfremsættelser virker en lille smule irriterende. Forslaget får derved et partiagitatorisk præg.

Af den grund skal jeg gå lidt nærmere ind på det, der er forudsætningerne for, at forslaget er fremsat, end jeg ellers ville have gjort.

Jeg vil først sige lidt om fremgangsmåden ved vurderinger til ejendomsskyld og grundskyld. I ejendomsskyldloven af 7. august 1922 nævnes først ansættelse af ejendomsskylden. Således som forholdene er i dag, mener jeg, det er den bagvendte orden. Der er sket den udvikling, at grundværdibeskatningen er blevet den absolut dominerende i ejendomsbeskatningen, og derfor tror jeg også, det er godt — i alt fald har min mangeårige praksis som vurderingsformand til ejendomsskyld lært mig det —, at man, når man vurderer en ejendom, først vurderer grundværdien. Denne grundværdi skal jo under alle forhold ansættes under hensyn til grundens beliggenhed, men iøvrigt skal den, når det drejer sig om landejendomme, ansættes efter grundens beskaffenhed, og — står der i bestemmelserne — som om grunden hørte til en middelstor bondegård i middelgod kultur. Når man så har foretaget denne ansættelse, foretager man ansættelse af ejendommens samlede værdi, det, man kalder ejendomsskyldværdien, og dersom der på grunden er andet og mere end selve grunden, bliver ejendomsskyldværdien jo højere end grundværdien, og der fremkommer et mellem-

beløb, som er forskelsværdien, men som fejlagtigt kaldes ejendomsskyld i skatteteknisk forstand. Det burde rettelig hedde forskelsværdien. Denne forskelsværdi repræsenterer naturligvis i de fleste tilfælde og hovedsagelig bygningernes værdi, men der er også andet, der indgår i forskelsværdien.

Det fremgår af det, jeg sagde før om, hvorledes man skal vurdere grunden, at der f. eks. i forskelsværdien indgår en særlig høj kultur af jorderne, der indgår forskellige anlæg af mere varig og fast beskaffenhed på jorderne, f. eks. anlæg af aspargesbede og den slags. Hvis der er vandkraft på ejendommen, hvis der er fiskerirettigheder og mere af den slags, indgår det ligeledes. Der indgår træbestanden, hvis der hører skove til ejendommen, og der indgår naturligvis også træbestanden i frugtplantager. Som der står i grundloven for vurderingsmyndighederne, den såkaldte røde bog, indgår der enhver påbygning og indretning på eller i jordstykket, hvis forbindelse med dette er af mere varig karakter — man kunne mere populært sige det på den måde: som kun kan sælges sammen med ejendommen.

Når man tænker på træbestanden i en frugtplantage, kan der overhovedet ingen tvivl være om placeringen af denne værdi. Den er placeret og hører hjemme i forskelsværdien. Det er erkendt af alle, det er også erkendt af frugtavlerkredse, og det er ikke det, man er utilfreds med. Det, man er utilfreds med, er de høje satser på denne værdi, som ligningsmyndighederne har ansat. Her må jeg desværre korrigerer den ærede ordfører for forslagsstillerne, når han siger, at disse plantager kan ansættes til indtil 12 000 kr., og deri er indbefattet grundværdien. Det er ikke rigtigt, det er indtil 12 000 kr. udover grundværdien. (Af-brydelse af *Skytte*). Mener det ærede medlem, at det er for meget? (*Skytte*: Nej, jeg siger tak!). Det er en meget høj ansættelse. Det synes frugtavlerne, og jeg for mit vedkommende giver dem absolut medhold heri. Hvordan er disse satser blevet så høje? Det er salgspriserne for disse ejendomme, som har influeret herpå, de har været meget høje. Og hvorfor er de blevet så høje? Jeg tror, fordi der i de senere år har været en almindelig tilbøjelighed til at søge kapital anbragt i faste værdier. Det er een ting. En anden ting er, at de også nok er blevet så høje, fordi vi en årrække har hindret import af frugt. Faktum er i alt fald, at der kun i meget begrænset omfang er kommet udenlandsk frugt, sydfrugter, her til landet. Det